

af Anlægget af den Helsingørske Bane udføres af det sjællandske Jernbaneselskab, og kun et Medlem af Udvalget har ikke sluttet sig hertil. Hvad angaaer Tidbestemmelsen for Concessionen og for Anlægget af Banen, har man foreslaaet den temmelig kort, fordi man tidligere har seet, at Concessioner have standset Baners Anlæg. Med Hensyn til det Spørgsmaal, hvad Følgen vilde blive, naar Banens Anlæg er paabegyndt, men ikke fuldbendt inden den Tid, der er fastsat ved Loven, da skal jeg svare, at det maa være Gjenstand for Contractforholdet mellem Selskabet og Regjeringen, og der maa i Contracten gjøres et saadant Forbehold, at man er vis paa, at Banen til den fastsatte Tid vil blive fuldført eller at i modsat Fald Regjeringen kan lade den fuldføre for Vedkommendes Regning. Hvad Retningslinien for Banen angaaer, da ere Nivellementerne ikke fuldstændige og det er derfor umuligt for Udvalget at sige med Bestemthed, hvilket der er at foretrække. Jeg har tænkt mig, at den skal gaae enten directe over Frederiksberg og Fredensborg eller staae i en Forbindelse hermed med en Sidebane. Hvorvidt det vil være fordeeltigere for Helsingør, om Forslaget af det ærede Medlem fra Randers (Klee) blev vedtaget eller ikke, derom skal jeg ikke udtale mig bestemt, men om det ogsaa er fordeeltigere for Helsingør, som den tilfører et Opland, saa er her jo ikke alene Tale om Helsingørs, men om hele Statens Interesse i Almindelighed, og forsaavidt de komme i Strid med hinanden, maa den Helsingørske Interesse betragtes som den secundaire og Statens som den primaire, saa at jeg ikke skal foregribe det Spørgsmaal. Med Hensyn til Varetransporten har min ærede Nabo (Klee) udtalt sig saa udførlig, at jeg kan spare mig at gaae nærmere ind derpaa; om vi blot faae en Deel af den Varetransport, som han har stillet i Udsigt, troer jeg, at den vil fyldestgjøre. Alt, hvad vi kunne ønske os, er, at den vil blive udført.

N. Sage: Det Lovudkast, som blev os forelagt fra Regjeringens Side, kunde jeg ikke stemme for. Jeg skal, da nu Udvalget har bragt det tilbage i en saa forandret Skikkelse, at det er meget bedre, som det forekommer mig,

tiltræde det Væsentligste af, hvad Udvalget har foreslaaet, paa et meget væsentligt Punkt nær, som jeg senere skal berøre og som jeg haaber, at det ærede Udvalg vil finde sig foranlediget til at tiltræde. Jeg maa først med det ærede Things Tilladelse gjøre nogle Bemærkninger ved det ærede Udvalgs Betænkning, især for at vi skulle see Sagen saa klar som muligt og ikke overvurdere det, som henstilles for os som fordeeltigt, da en Ting jo kan sees fra flere Sider. Allersørst beder jeg imidlertid om Tilladelse til at give en kort Forklaring over det Udtryk, der er brugt af Udvalget, om at den Bemyndigelse, som Regjeringen havde for henvendt 5 Aar siden til at give Concession til Anlæg af en Jernbane, har den ikke faaet Leilighed til at benytte. Denne Afbenyttelse af Bemyndigelsen til at give Concession har saa ofte været bragt paa Bane og Saamange have htvret sig derover, at jeg med ganske saa Ord vil tillade mig at forklare, hvorledes denne Sag hænger sammen. I Efteraaret 1855 havde vi Haab om at kunne faae Jernbaneanlægget udført. Jeg henvendte mig til den daværende Conseilspræsident og spurgte ham, om det var Regjeringens Ønske og Villie at fremme et saadant Foretagende, og da jeg fik Tilfikkering derom og ubetinget Indrømmelse af de Forslag, jeg gjorde, og som kun gif ud paa at fordrø, at Staten skulde give fri Grund af det, der tilhørte Regjeringen, og Toldfrihed og Stempelfrihed — de sædvanlige Begunstigelser — men ingen Tilflyd fra Statens Side og ingen Rentegaranti, saa var det nødvendigt, efterat vi derom vare blevne enige, at der i Rigsraadet fra Regjeringens Side skulde forelægges en Lov, forsaavidt Sagen vedkom Rigsraadet. Man fandt imidlertid ikke den gang i Regjeringens Midte, at denne Sag burde fremmes. Der har staaet i Berlingske Tidende i de første Dage af 1856 et Brev fra Conseilspræsidenten, som jeg lod indrykke, hvorved jeg blev underrettet om, at Regjeringen ikke ønskede at lade flere Love forelægges Rigsraadet i den Session, og at den desuden vilde have en Undersøgelse af Forstbetjentene om, hvorvidt det var af Interesse for Statens Skove, om Jernbanen blev lagt til Frederiksberg og Fredensborg, og indtil disse Indberet-